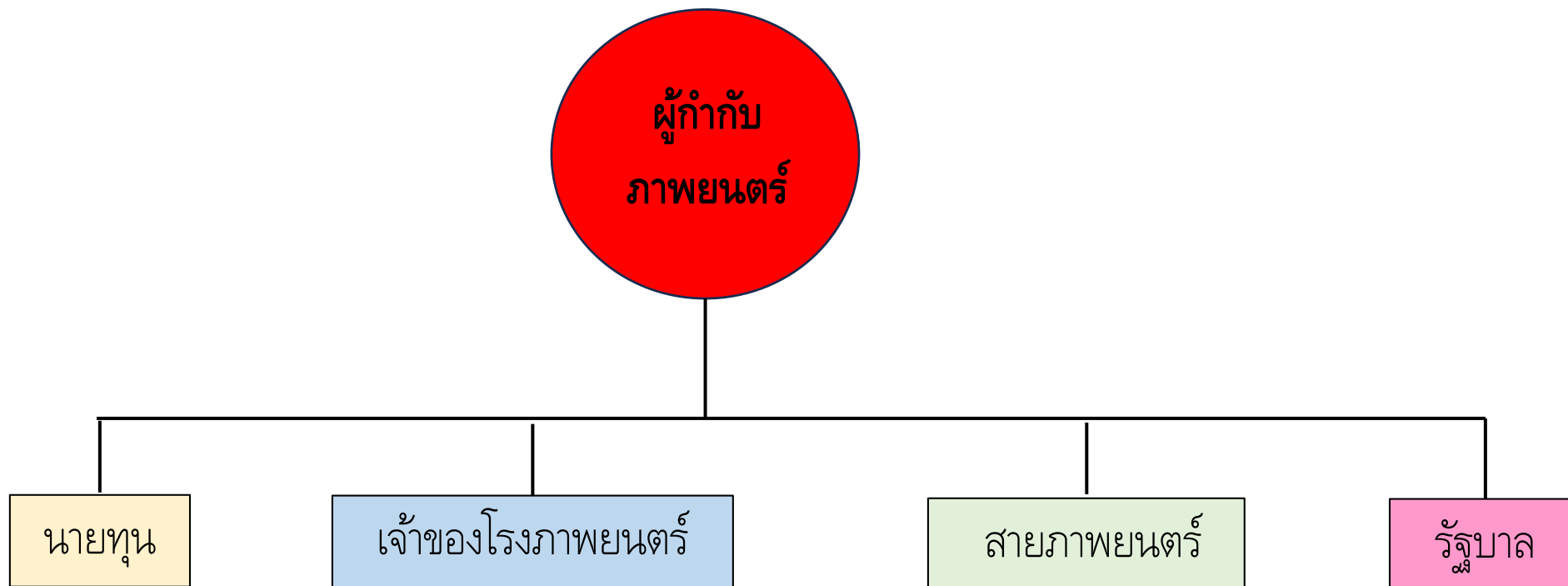

โครงสร้างอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยในระบบทุนนิยมในยุคปัจจุบัน

1.นายทุน

- กลุ่มนายทุนที่มาจากบริษัทถ่ายภาพยนตร์ที่ทำหน้าที่ผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์
- กลุ่มนายทุนที่มาจากเครือข่ายโรงภาพยนตร์ที่เข้ามาทำธุรกิจผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์
- กลุ่มนายทุนที่มาจากธุรกิจสื่อสารมวลชน
- กลุ่มนายทุนที่มาจากบริษัทธุรกิจอื่นๆที่สนใจทางด้านภาพยนตร์
- กลุ่มนายทุนที่มาจากหน่วยงานรัฐบาล
- กลุ่มนายทุนที่มาจากสถาบันการศึกษา
- กลุ่มนายทุนที่มาจากนักการเมืองหรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

กลุ่ม1 : กลุ่มนายทุนที่มาจากบริษัทค้าภาพยนตร์ที่ทำหน้าที่ผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์

นายทุนที่คาดหวังผลกับรายได้เป็นหลัก

กลุ่ม2 : กลุ่มนายทุนที่มาจากเครือโรงภาพยนตร์เข้ามาทำธุรกิจผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์

นายทุนที่คาดหวังผลกับรายได้เป็นหลัก

กลุ่ม3 : กลุ่มนายทุนที่มาจากธุรกิจสื่อสารมวลชน

คาดหวังจากการนำภาพยนตร์ที่ตนเองสนับสนุนนั้นไปฉายในสื่อที่ตนเองเป็นเจ้าของ เพื่อหวังรายได้จากการขายโฆษณา

กลุ่ม4 : นายทุนที่มาจากบริษัทธุรกิจอื่นๆที่สนใจทางด้านภาพยนตร์

บริษัทเจ้าของสินค้าคาดหวังกับสินค้าของตนเองที่เป็นเจ้าของถูกโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อภาพยนตร์ การไทน์อิน (Tie-In)

กลุ่ม5 : กลุ่มนายทุนที่มาจากหน่วยงานรัฐบาล

นายทุนกลุ่มนี้ไม่ได้คาดหวังกับรายได้ แต่ก็ได้ใช้อำนาจของรัฐในการออกกฎเกณฑ์การให้ทุนสนับสนุนให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐตามที่ต้องการ หรือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะให้งบประมาณสนับสนุนผลิตภาพยนตร์ให้กับผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีความสนใจจะผลิตภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดหนึ่ง หวังจะใช้ภาพยนตร์เรื่องนั้นเป็นสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลุ่ม6 : กลุ่มนายทุนที่มาจากสถาบันการศึกษา

สนับสนุนงบประมาณการผลิตภาพยนตร์ต่อเมื่อมีบุคลากรในสังกัดได้รับประโยชน์จากภาพยนตร์เรื่องนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เป็นอาจารย์ทางด้านภาพยนตร์หรืออาจารย์ทางด้านภาพยนตร์ที่มีความสนใจกำกับภาพยนตร์ เพื่อคาดหวังว่าจะให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมหรือได้เห็นกระบวนการทำงานจริง มีผลต่อภาพลักษณ์ของสถาบันกับการโฆษณาและประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรด้านภาพยนตร์

กลุ่ม7 : กลุ่มนายทุนที่มาจากนักการเมืองหรือผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

สนับสนุนงบประมาณการผลิตภาพยนตร์ต่อเมื่อมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้กำกับภาพยนตร์ หรือพิจารณาแล้วว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นมีเนื้อหาการปรากฏภาพลักษณ์ของภาพยนตร์ที่เป็นสถานที่ของตนเองอันจะเอื้อประโยชน์ต่อภาพลักษณ์ในฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่

2.เจ้าของโรงภาพยนตร์

โครงสร้างอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยในระบบทุนนิยมจะมีเจ้าของโรงภาพยนตร์ 2 ประเภท ดังนี้

เจ้าของโรงภาพยนตร์ประเภทที่ทำธุรกิจโรงภาพยนตร์อย่างเดียว
โดยการจัดหาภาพยนตร์เข้ามาฉายในโรงภาพยนตร์ของตนเอง

เจ้าของโรงภาพยนตร์ประเภทที่ทำธุรกิจโรงภาพยนตร์
พร้อมกับทำธุรกิจค้าภาพยนตร์ร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะจัดหา
ภาพยนตร์เข้ามาฉายในโรงภาพยนตร์ของตนเองแล้ว
ยังผลิตภาพยนตร์ไทยป้อนให้กับโรงภาพยนตร์ของตนเองด้วย

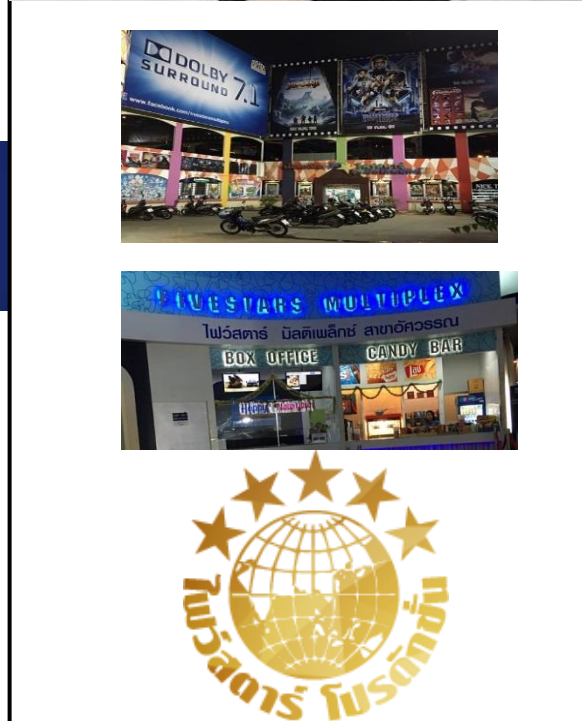
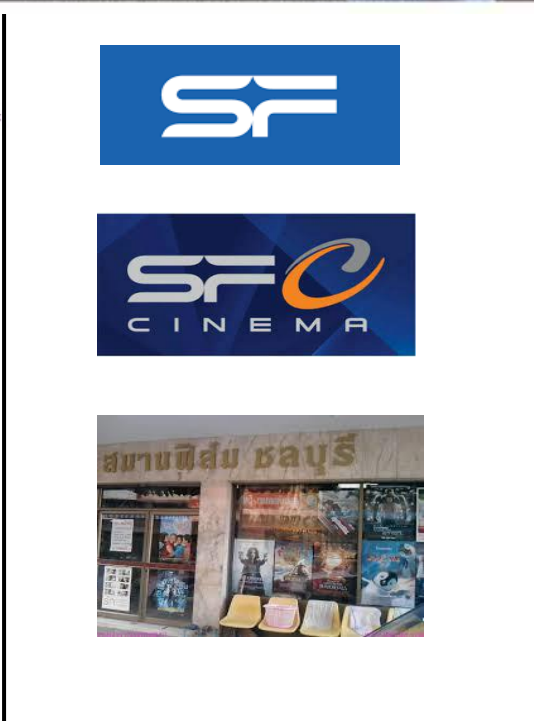
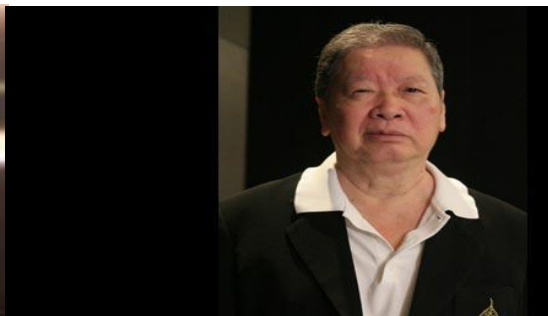

การใช้อำนาจของเจ้าของโรงภาพยนตร์

อยู่ในรูปแบบของการออกกฎเกณฑ์ให้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องปฏิบัติตามโดยเอื้อให้กับตนเองได้รับผลประโยชน์มากที่สุด
การแบ่งรายได้ที่เกิดจากการขายบัตรชมภาพยนตร์ที่เจ้าของโรงภาพยนตร์ได้มากกว่าผู้กำกับภาพยนตร์
การจัดรอบฉายภาพยนตร์ของเจ้าของโรงภาพยนตร์โดยให้ความสำคัญกับภาพยนตร์ที่คาดหวังจะทำรายได้ให้กับโรง
ภาพยนตร์ของตนเอง ซึ่งผู้กำกับภาพยนตร์ไม่มีส่วนร่วมในการจัดรอบฉาย

การดำเนินธุรกิจโรงภาพยนตร์ในประเทศไทย

มีจุดเริ่มต้นมาจากการเป็นธุรกิจบริหารดำเนินงานภายในครอบครัวหรือเครือญาติเท่านั้น ปัจจุบันมี 5 ตระกูล

พูลวรลักษณ์

ทองร่มโพธิ์

เตชะรัตนประเสริฐ

ธนารุ่งโรจน์

เอี่ยมพິงพร

การคาดหวังเรื่องรายได้

เจ้าของโรงภาพยนตร์จะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- 1.) แนวทางของเรื่องที่กำลังอยู่ในความนิยม ซึ่งจะเกิดขึ้นตามแฟชั่นหรือยุคสมัย ซึ่งเจ้าของโรงภาพยนตร์ จะต้องสรรหาภาพยนตร์ที่อยู่ในแนวที่กำลังเป็นที่นิยมมาฉายเพื่อสนองความต้องการของตลาด เพราะคาดว่าจะน่าจะเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้ดี
- 2.) เจ้าของโรงภาพยนตร์หรือผู้กำกับภาพยนตร์มีชื่อเสียง มีลักษณะการสร้างการกำกับเฉพาะตัวเคยสร้างหรือกำกับภาพยนตร์ประสบความสำเร็จทำรายได้ดีมากก่อนหน้านี้ ย่อมมีแนวโน้มว่าภาพยนตร์เรื่องต่อไปที่นำเข้ามาฉายจะทำรายได้ที่น่าพอใจ
- 3.) ดาราหรือนักแสดงนำ ภาพยนตร์ที่แสดงโดยดารายอดนิยมแต่ละช่วงระยะ ย่อมมีอิทธิพลสูงที่ดึงดูดแฟนคลับให้มาชมภาพยนตร์ เพราะตัวดาราน่าจะถูกนำมาเป็นจุดขายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์
- 4.) กลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากโรงภาพยนตร์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นแบบมัลติเพล็กซ์คือ มีระบบการฉายทันสมัยและตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้า กลุ่มเป้าหมายหลักของเจ้าของโรงภาพยนตร์จึงเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบการช้อปปิ้ง ทานอาหารและชมภาพยนตร์ภายในสถานที่เดียวกันครบวงจร ในขณะที่เดียวกันกลุ่มวัยรุ่นถือเป็นกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่ที่มีจำนวนมากถ้าเทียบกับกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ค่อยชอบมาชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ที่อยู่ห้างสรรพสินค้า กลุ่มวัยทำงานที่ไม่มีเวลาเข้าโรงภาพยนตร์นอกจากเสาร์อาทิตย์ ดังนั้นเพื่อตอบสนองการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในยุคนี้เจ้าของโรงภาพยนตร์ส่วนใหญ่จึงพยายามคัดสรรภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับกลุ่มวัยรุ่นโดยพยายามจะลดรอบฉายหลังเลิกเรียนให้กลุ่มเป้าหมายนี้ได้มีโอกาสเลือกรับชมภาพยนตร์ให้มากที่สุด

3.สายหนัง

สายหนังเปรียบเสมือนเป็นคนกลางที่ทำหน้าที่รับซื้อสิทธิ์จากเจ้าของภาพยนตร์เพื่อนำภาพยนตร์นั้นไปบริการเผยแพร่และจัดจำหน่าย โดยนำไปฉายในโปรแกรมของโรงภาพยนตร์ต่างจังหวัด แล้วรับส่วนแบ่งรายได้จากการฉายในโรงภาพยนตร์ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ของสายหนังจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเจ้าของภาพยนตร์ และเจ้าของโรงภาพยนตร์ ซึ่งต่างก็เอื้อประโยชน์กันและกัน ทั้งนี้ประโยชน์ที่สายหนัง เจ้าของภาพยนตร์ และเจ้าของโรงภาพยนตร์ที่จะได้รับร่วม

- สายเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันตก
- สายตะวันออก
- สายอีสาน
- สายใต้

4.รัฐบาล

ถึงแม้ว่ารัฐบาล จะเป็นผู้ให้ทุนสนับสนุนผลิตผลงาน แต่ก็ใช้อำนาจในการออกกฎหมายเงื่อนไขในการให้ทุนเพื่อสนองนโยบายให้ตรงกับความต้องการของรัฐบาล หรือสร้างเงื่อนไขบางอย่างให้กับผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องใส่เข้าไปในภาพยนตร์ด้วย เสมือนเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์กรอบแนวคิดของรัฐบาลในการปลูกฝังให้ประชาชนได้รับทราบถึงนโยบายการปกครองประเทศในแต่ละยุคของผู้นำประเทศ

ข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ (กระทรวงพาณิชย์,2560)

มีกองถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศมาขอใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ถ่ายทำมากมายหลายเรื่อง หลายส่วน ดังนี้

- 1.) Pre - Production : casting , costume, make up, music
- 2.) Production: shooting team, location, equipment service
- 3.) Post Production: computer graphic, visual effect, editing, sound

ส่วนที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

- การรับจ้าง Outsourcing
- การบริการ Production
- Post Production
- บริการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในไทย (Location Shooting)

แนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

1.) กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศสิทธิประโยชน์ที่ให้กับภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ที่เข้ามาถ่ายทำในประเทศไทย ซึ่งมีผลเมื่อปี พุทธศักราช 2560 คือการให้เงินคืน 15% สำหรับโปรเจกต์ที่มีการลงทุนภายในประเทศไทยขั้นต่ำ 50 ล้านบาท และจะเพิ่มเป็น 20% ได้เมื่อรวมกับ 3% หากมีการจ้างงานบุคลากรไทยในตำแหน่งที่สำคัญกับโปรเจกต์นั้น ๆ และอีก 2% หากมีการโปรโมทประเทศไทย ในด้านการท่องเที่ยว

2.) กระทรวงพาณิชย์เดินหน้านโยบายปั้นไทยเป็นศูนย์กลางรวมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และบันเทิง ผลักดันธุรกิจบริการด้านภาพยนตร์ เพื่อสร้างรากฐานแห่งการเป็นศูนย์กลางสำหรับ Production และ Post-Production ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งในปี พุทธศักราช 2560 กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับธุรกิจบริการด้านภาพยนตร์ไว้ 7 ด้าน คือ

- สร้างให้ไทยเป็นฐานการผลิตงานฐานการลงทุนที่มีคุณภาพสูงของเอเชีย(Hub) และเป็นประตู (Gateway) สำหรับนักลงทุน นักธุรกิจต่างชาติที่จะเข้ามาทำธุรกิจในภูมิภาค
- พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสาขานี้ ให้มีขีดความสามารถสูงในการคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างผลงานใหม่ ๆ และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้สามารถรับจ้างผลิตงานที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศมากขึ้น
- สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลและหน่วยงานภาคเอกชนกับกลุ่มประเทศเป้าหมาย
- ขยายตลาดการส่งออกภาพยนตร์ไทยเพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออก
- สร้างเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของ Creative Content/ IP/ Brand ของไทยและสร้างศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย
- เพิ่มความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ขยายตลาดกับบริษัทต่างชาติ/กระตุ้่นการ Co-Production/Investment
- สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างรัฐบาลและหน่วยงานภาคเอกชนกับกลุ่มประเทศเป้าหมาย

ธุรกิจสตรีมมิ่ง (Streaming)

รัฐบาลไทยร่วมมือกับบริษัท Netflix สร้างคู่มือประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพื่อดึงนักท่องเที่ยวเข้าสู่การใช้จ่ายเงิน สัมผัสวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทย โดยการผลักดัน “Soft Power” ความเป็นไทยวัฒนธรรมสร้างสรรค์ 5 ด้าน สู่ระดับโลก เพื่อช่วยสร้างรายได้และภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศ (สุภาพิชญ์ ธีระวัฒน์, 2565) ภายใต้โครงการที่ชื่อ Uncover Thailand: A Creative Travel Guide “จัดทำในรูปแบบของเว็บไซต์ www.thailandtravelmap.com ซึ่งมีเมนูหลักให้เลือกได้แก่ ออกเดินทาง คู่มือการท่องเที่ยว และแผนที่ และแต่ละเมนูตัวเลือกจะถูกยึดโยงด้วยการบอกเล่าผ่านภาพยนตร์หรือซีรีส์ทั้งไทยและต่างชาติที่เข้ามาถ่ายทำในพื้นที่ของประเทศไทย (นัจกร สุทธิมาศ, 2023)

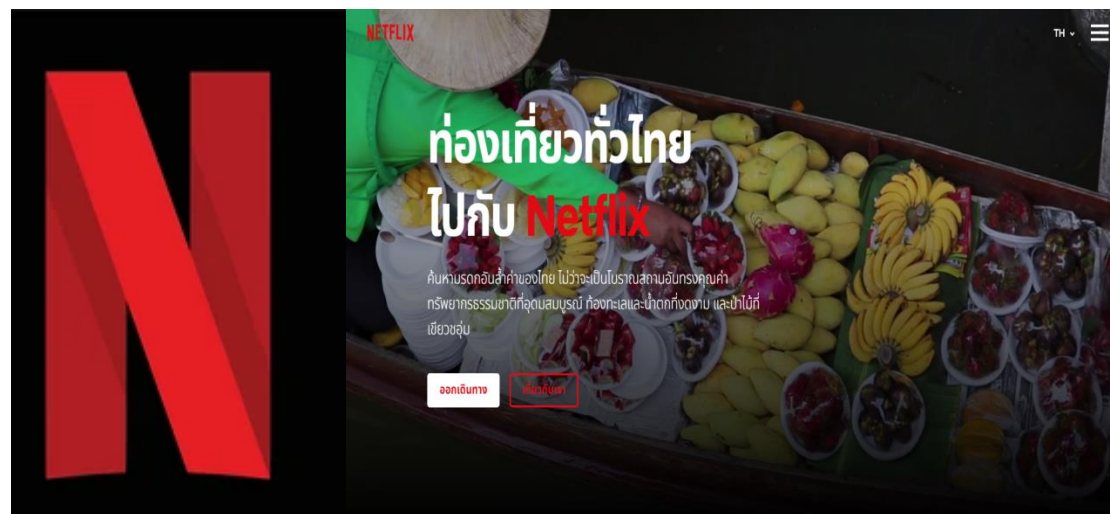
*อาหาร (Food)

*ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ (Film)

*ผ้าไทยและการออกแบบแฟชั่น (Fashion)

*มวยไทย (Fighting)

*เทศกาลประเพณี (Festival)

สมาคมและหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

1.สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

(The National Federation of Motion Pictures and Contents Associations)

2.สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย

(Thai Film Director Association)

3.สมาคมผู้ประกอบการแอนิเมชันและคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ไทย

(Thai Animation and Computer Graphics Association - TAGGA)

4.สมาคมผู้บริหารการผลิตภาพยนตร์ต่างประเทศ

(Foreign Film Production Services Association - Thailand)

Foreign Film Production
Services Association
(Thailand)

5.สมาคมวิชาชีพภาพยนตร์และสื่อดิจิทัลมีเดีย

(Films and Digital Crew Association)

6.ชมรมวิจารณ์บันเทิง

(Bangkok Critics Assembly)

1.สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ (The National Federation of Motion Pictures and Contents Associations)

ถูกจัดตั้งขึ้นในปีพุทธศักราช 2534 เป็นหน่วยงานที่เกิดจากการรวมตัวกันของสมาคมต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพื่อแก้ปัญหา พัฒนา ร่วมกันของคนในอุตสาหกรรมที่มีหลากหลายอาชีพ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการในสาขาผู้อำนวยการสร้าง สาขาโรงภาพยนตร์ สาขาผู้จัดจำหน่าย สาขาผู้กำกับ สาขาดารา นักแสดง สาขาทิมงานสร้าง สาขานักพากย์ สาขาแลกเปลี่ยน สาขาผู้สื่อข่าวบันเทิง สาขานักวิชาภาพยนตร์ สาขาผู้ผลิตและจำหน่ายวีดิทัศน์ โดยมีคณะกรรมการสมาคมและคณะกรรมการการบริหารสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ เข้ามาบริหารจัดการองค์กร ซึ่งในปัจจุบันสมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติเป็นที่ยอมรับของสมาคมผู้ประกอบการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ทั้งสิ้น 13 สมาคม ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พุทธศักราช 2551 ที่ครอบคลุมไปถึงธุรกิจเกม แอนิเมชัน และคาราโอเกะ ประกอบด้วย

- 1.) สมาคมผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์
- 2.) สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย
- 3.) สมาคมผู้บริหารการผลิตภาพยนตร์ต่างประเทศ
- 4.) สมาคมศิลปินตลก (ประเทศไทย)
- 5.) สมาคมนักพากย์ภาพยนตร์
- 6.) สมาคมเทคนิคไทยแลป फिल्मภาพยนตร์
- 7.) สมาคมผู้ประกอบการแอนิเมชันและคอมพิวเตอร์กราฟิกไทย
- 8.) สมาคมไทยธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์บันเทิง
- 9.) สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย
- 10.) สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
- 11.) สมาคมอุตสาหกรรมเพลงไทย
- 12.) สมาคมนักข่าวบันเทิง
- 13.) สมาคมเกมและสื่อดิจิทัลบันเทิง เป็นต้น

2.สมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย (THAI FILM DIRECTOR ASSOCIATION)

หน่วยงานที่เกิดจากการรวมตัวของผู้กำกับภาพยนตร์ไทย มีการจัดกิจกรรมเสวนาและกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อขับเคลื่อนการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่การสนับสนุนธุรกิจและคุณภาพภาพยนตร์ไทยไปจนถึงสนับสนุนเสรีภาพการสร้างสรรค์งานศิลปะภาพยนตร์รวมถึงการเจรจาต่อรองกับภาครัฐ และหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวกับภาพยนตร์อื่น ๆ

พุทธศักราช 2563 ทางสมาคมมีแนวทางที่จะผลักดันประเด็นต่าง ๆ เช่น การตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามกฎหมายที่มีเรตห้ามฉายอาจจะต้องแก้ไข เนื่องจากมีการจัดเรตอายุผู้ชมอยู่แล้ว การผลิตภาพยนตร์ควรให้ความสำคัญถึงเสรีภาพในการสร้างสรรค์และแสดงออก ศิลปะจะเติบโตได้ต้องมีเสรีภาพในการสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ รวมทั้งสนับสนุนแนวทางในการแข่งขันในตลาดโลก และการส่งออกภาพยนตร์ไทยด้วย นอกจากนี้มีแนวทางในสนับสนุนการจัดตั้งสภาภาพยนตร์ในรูปแบบขององค์การมหาชน โดยมีกองทุนที่พัฒนาตลาดภาพยนตร์ไทยโดยมีใช้อาศัยงบประมาณจากภาครัฐเท่านั้น แต่มีการเสนอให้หลายฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมทำให้เป็นกองทุนที่มีความยั่งยืน รวมทั้งผลักดันให้บุคลากรที่ทำงานในอุตสาหกรรมภาพยนตร์มีสวัสดิการที่ให้ความเป็นธรรมและกำหนดเกณฑ์การทำงานที่พอดีเป็นมาตรฐาน ไม่ทำงานที่หนักเกินไปและเกินเวลาจนเกิดอันตรายแก่ชีวิต

สำหรับการจัดกิจกรรมของสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทยที่ผ่านมา มีดังนี้ จัดประชุมสมาชิกสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทย ผู้เขียนบท นักลำดับภาพ ผู้กำกับภาพ รวมถึงคนทำภาพยนตร์ในหลาย ๆ สาขา เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการได้รอบฉายที่ไม่เป็นธรรม และการจัดเรตตั้งรวมถึงการแบนภาพยนตร์ เสนอแนวทางให้กับทางสมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ ต่อไป การประชุมคณะทำงาน การถ่ายทำภาพยนตร์และสื่อบันเทิงในพื้นที่กทม. การจัดฉายภาพยนตร์หลากหลายทางเพศ โดยร่วมมือกับกรุงเทพมหานคร รวมถึงการประกาศผลและมอบรางวัลสมาคมผู้กำกับภาพยนตร์ไทยที่จัดอย่างต่อเนื่องทุกปี เป็นต้น

3.สมาคมผู้ประกอบการแอนิเมชันและคอมพิวเตอร์กราฟิกส์ไทย (Thai Animation and Computer Graphics Association – TAGGA)

ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2549 เป็นการรวมตัวของบริษัท ผู้ประกอบการและอาจารย์สอนแอนิเมชัน และคอมพิวเตอร์กราฟิก โดยผู้ประกอบการแอนิเมชันและคอมพิวเตอร์กราฟิกในประเทศไทย มีอยู่ 5 สาขา คือ สาขาด้านทีวี ซีรีส์ สาขาภาพยนตร์แอนิเมชัน สาขาด้านVFX (โฆษณา) สาขาด้านคาเรคเตอร์และการต่อยอด และสาขาด้านการศึกษา โดยมีสมาชิกประมาณ 100 หน่วยงาน แบ่งเป็นนิติบุคคลประมาณ 50 บริษัท องค์กรรัฐและเอกชนที่สนับสนุนประมาณ 20 หน่วยงาน และสถาบันการเรียนการสอนที่มีหลักสูตรทางด้านนี้อีกประมาณ 30 สถาบัน ทั้งนี้ทางสมาคมพยายามที่จะสนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิกหลายประการ เช่น จัดหาแหล่งเงินทุนต่าง ๆ จัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม แอนิเมชัน และคอมพิวเตอร์กราฟิก ดำเนินการการต่อสู้ เพื่อให้มีช่วงการคุ้มครองใหม่กับสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ดำเนินการเจรจาหาข้อยุติที่เป็นผลประโยชน์ของสมาชิกในเรื่องต่าง ๆ ถ่ายทอด Technology & Know-How โดยวิทยากรพิเศษจากในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

4.สมาคมผู้บริหารการผลิตภาพยนตร์ต่างประเทศ

(Foreign Film Production Services Association - Thailand)

หน่วยงานที่เกิดจากการรวมตัวของบริษัทผู้ให้บริการถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ ที่เผยแพร่ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่สมาชิก เช่น ประกาศของกรมการท่องเที่ยว เรื่อง การขยายระยะเวลาการต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย

5.สมาคมวิชาชีพภาพยนตร์และสื่อดิจิทัลมีเดีย

(Films and Digital Crew Association)

หน่วยงานที่รวมตัวกันของผู้ประกอบการวิชาชีพถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย ที่มุ่งสร้างมาตรฐานงานสร้างภาพยนตร์ให้เทียบเท่ากับสากล โดยได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามกฎหมายเมื่อวันที่ 4มกราคม พุทธศักราช2561

6.ชมรมวิจารณ์บันเทิง (Bangkok Critics Assembly)

หน่วยงานที่เกิดจากการรวมตัวของนักวิจารณ์ภาพยนตร์ คอลัมน์สายบันเทิง นักวิจารณ์นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ ทุกปีชมรมฯจะมีคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ในวงการบันเทิงประเมินผลงานภาพยนตร์ไทยที่ออกฉายในแต่ละปี โดยจัดงานมอบรางวัลภาพยนตร์ไทยทุกปี ภายใต้ชื่อโครงการ การประกาศผลและมอบรางวัลชมรมวิจารณ์บันเทิง ซึ่งเริ่มขึ้นครั้งแรกปี2534 จนถึงปัจจุบัน

ภาพยนตร์ต่างประเทศที่เข้ามาถ่ายทำในประเทศไทย

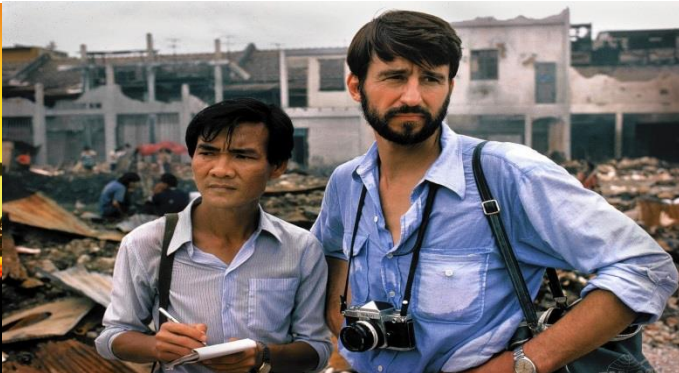

The Ugly American (2506)

ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้รับเกียรติจาก หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช รับบทเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศสาธารณรัฐประเทศสมมติที่ตั้งอยู่ระหว่างไทยและพม่าซึ่งกำลังมีปัญหาทางการเมืองและกล่าวว่ามีคอมมิวนิสต์จะเข้ายึดครองประเทศ โดยเลือกใช้กระทรวงมหาดไทยริมคลองหลอด คณะอักษรศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบริเวณรอบๆ วัดพระแก้ว เป็นสถานที่ถ่ายทำ

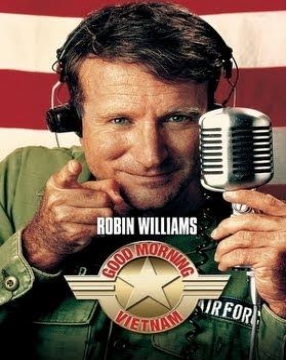
The Man with the Golden Gun (2517)

ภาพยนตร์ชุดเจมส์บอนด์ 007 ซึ่งในตอนดังกล่าว ทีมงานเลือกใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ถ่ายทำ ประกอบด้วย สนามมวยราชดำเนิน เป็นสถานที่ถ่ายทำหลัก ซึ่งตัวละครจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการต่อสู้แบบมวยไทย จึงนับได้ว่าช่วยเป็นการเผยแพร่ศิลปะการต่อสู้ของไทยให้ชาวต่างชาติทั่วโลกรู้จักมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีสถานที่อื่น ๆ อีกหลายจังหวัดถูกใช้เป็นที่ถ่ายทำ เช่น กรุงเทพฯ , ปทุมธานี , ภูเก็ต และพังงา เป็นต้น

The Killing Fields (2527)

ภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องจริงทางประวัติศาสตร์ของประเทศกัมพูชา ชีวิตของผู้ลี้ภัยชาวภาคสนามที่ต้องเข้าไปทำข่าวสงครามฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เพื่อช่วงชิงอำนาจสงครามกลางเมือง แม้เรื่องราวจะเกิดขึ้นขึ้นประเทศกัมพูชา แต่ทีมงานเลือกประเทศไทยเป็นสถานที่ถ่ายทำหลายแห่ง เช่น ย่านพัฒนาพงษ์ ในกรุงเทพฯ สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี, อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, และหาดบางเตา จังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

Good Morning Vietnam (2530)

ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวมี จินตรา สุขพัฒน์ นักแสดงหญิงของประเทศไทย รับบทเป็นสาวเวียดนาม ร่วมกับโรบิน วิลเลียม นักแสดงชื่อดังฮอลลีวูด รับบทดีเจหนุ่มถูกส่งตัวจัดรายการวิทยุเพื่อสร้างกำลังใจให้ทหารอเมริกันที่ประจำฐานทัพสงครามเวียดนาม มีเนื้อหาเกี่ยวกับเวียดนาม แต่เข้ามาถ่ายทำ ซึ่งประกอบด้วย จากการจัดรายการวิทยุของพระเอกใช้โรงแรมในซอยงามดูพลี ถนนพระราม 4 รวมถึงฉากในย่านตัวเมืองกรุงเทพ และภูเก็ต

007 Tomorrow Never Dies (2540)

ภาพยนตร์ชุดเจมส์ บอนด์ 007 ชื่อตอนว่า Tomorrow Never Dies ซึ่งทางทีมงานกลับ มาเลือกใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ถ่ายทำอีกครั้ง คือ ฉากที่พระเอกกระโดดลงมาจากตึกย่านสาทรและถูกไล่ล่าจากกลุ่มมอเตอร์ไซด์ โดยไปถ่ายทำที่ ซอยเจริญกรุง 37 ย่านเจริญกรุงและเขตบางรัก ถึงถนนมหาพฤกษ์ภิราชม คลองผดุงกรุงเกษม สะพานเหล็ก ถนนดินแดง ทะเลทางภาคใต้ด้วย

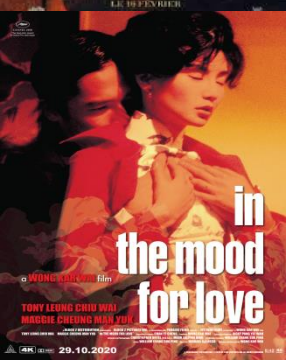
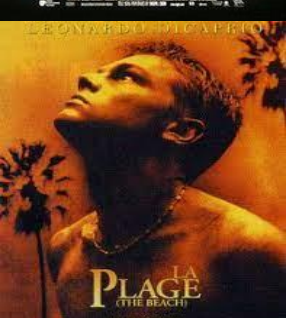
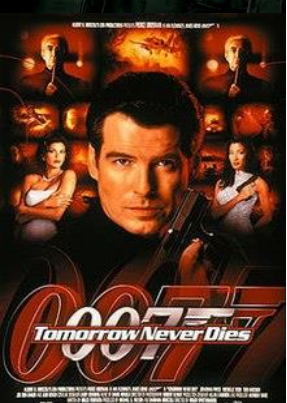
The Beach (2543)

เรื่องนี้มีจุดขายอยู่ที่ หาดทะเล ที่เป็นสถานที่ตัวละครในเรื่องออกเดินทางและไปใช้ชีวิตสงบสุข ซึ่งทางทีมงานได้เลือก อ่าวมาหยา บนเกาะพีพี จังหวัดกระบี่ เป็นสถานที่ถ่ายทำหลัก และมีสถานที่อื่น ๆ เช่น ข้าวสาร, น้ำตกเหวสุวัต จังหวัด นครราชสีมา มีนักแสดงชื่อดังของฮอลลีวูด อย่าง ลีโอนาโด ร่วมนำแสดง เมื่อภาพยนตร์ออกฉายทำให้ชาวต่างชาติรู้จักประเทศไทย มีทะเลและชายหาดที่สวยงาม แต่ทว่ามีเสียงต่อต้านจากบรรดากลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ จนเป็นข่าว ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวกลับเป็นเรื่องแรก ๆ ที่ชาวต่างชาตินึกถึงประเทศไทย

In the Mood for Love (2543)

เรื่องราวของโจว และจิน ที่คนรักของทั้งคู่ลักลอบเป็นชู้กัน จนทั้งคู่ต้องมารับทุกข์และเกิดความเห็นอกเห็นใจกัน ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทำใน 3 ประเทศคือ ฮองกง กัมพูชา และไทย โดยพบกันนั้นถ่ายทำที่ย่านเจริญกรุง ซอย63 บริเวณสถานีดับเพลิงบางรัก และย่านเยาวราช เป็นฉากที่คู่พระนางนัดมาคุยกัน ซึ่งให้อารมณ์เหมือนอยู่ในฮ่องกงสมัยก่อน

Bridget Jones : The Edge of Reason (2547)

ภาพยนตร์รักโรแมนติก กล่าวถึง บริดเจ็ต โจนส์ สาวสวย ที่ต้องมาตัดสินใจเลือกระหว่างนายหนุ่ม หรือ แฟนเก่าที่ตามติดขอคืนดี ซึ่งทีมงานได้เลือกใช้สถานที่ในประเทศไทยสำหรับถ่ายทำในหลายๆ จาก เช่น ย่านพัฒนาพงษ์ องค์กรพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม นอกจากนี้ยังมีฉากที่ยกกองกันไปถ่ายถึงเกาะปันหยี จังหวัดพังงา

Bangkok Dangerous (2551)

ภาพยนตร์ไทยเมื่อปีพุทธศักราช 2542 ถูกนำกลับมาทำใหม่อีกครั้งโดยชาวต่างชาติ สำหรับสถานที่ถ่ายทำจะอยู่ในกรุงเทพฯ ที่สนามบิณสูวรรณภูมิ ย่านราตรีและสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืนชอยคาวบอย และต่างจังหวัด เช่น ฉากขับรถไล่ล่าตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี รวมถึงฉากให้อาหารช้างบนถนน และฉากกราบไหว้พระที่วัดเขาหลวง จังหวัดเพชรบุรี มีนักแสดงไทยร่วมแสดงมากมาย อาทิ ชาคริต แย้มนาม, ปานวาด เหมณี, ดอม เหตระกูล ฯลฯ

The Lady (2554)

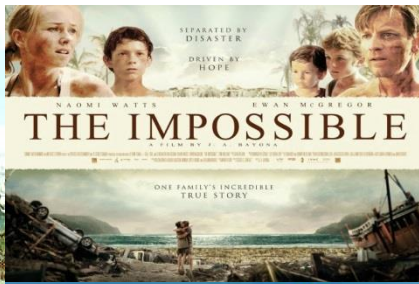
การต่อสู้ของ 'ออง ซาน ซูจี' สตรี ผู้ต่อสู้ทางการเมืองประเทศพม่า สถานที่ถ่ายทำส่วนใหญ่อยู่ใน กรุงเทพฯ เพราะรัฐบาลพม่าไม่อนุญาตให้เข้าไปถ่ายทำ จากบ้านของซูจี ใช้สถานที่ย่านบางนาและรังสิต รวมถึงฉากปราศรัย ฉากเผชิญหน้ากับทหารถ่ายทำในกรุงเทพฯ ทั้งหมด

The Hangover ภาค 2 (2554)

เรื่องราวกลุ่มชายหนุ่มกับกิจกรรมวุ่นวายที่เกิดขึ้นหลังจากดื่มเหล้า สำหรับภาคนี้ยกมาถ่ายทำประเทศไทย ซึ่งเมื่อภาพยนตร์ออกฉาย ทำให้ต่างชาติรู้จักคาดฟ้าชั้นที่ 63 ของโรงแรมเลอบัว บางรัก เมื่อมองจากมุมสูง จะเห็นทิวทัศน์ของกรุงเทพฯสวยงาม มีสถานที่ถ่ายทำบริเวณหน้า Cactus Bar ชอยคาวบอย, White Lion Bar ย่านสุขุมวิท, ฉากนั่งเรือหางยาวแม่น้ำเจ้าพระยา, สถานีตำรวจใกล้โรงเรียนเทพศิรินทร์, ถนนทรงวาด, ถนนใต้ทางด่วนห้วยขวางดินแดง เมืองโบราณ ทะเลไทยในจังหวัดกระบี่ และมีนิรุตต์ ศิริจรรยา ,เพ็ญพักตร์ ศิริกุล นักแสดงไทยร่วมแสดง

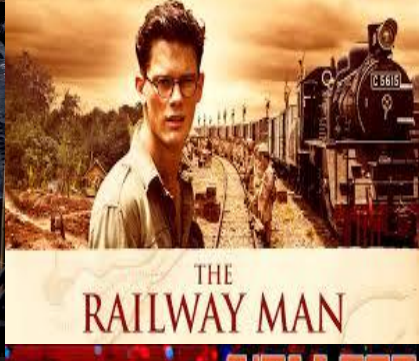
The Impossible (2555)

ภาพยนตร์ดัดแปลงมาจากเรื่องจริงของครอบครัวชาวสเปน ที่เดินทางมาพักผ่อนที่จังหวัดภูเก็ตพร้อมกับครอบครัว และต้องเจอกับภัยพิบัติครั้งใหญ่ที่สุด ฉากส่วนใหญ่ของหนังเรื่องนี้ยกกองมาถ่ายทำที่ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นสถานที่เคยเกิดเหตุการณ์สึนามิจริง ๆ นอกจากนี้ตัวประกอบส่วนใหญ่ที่ปรากฏในภาพยนตร์ก็เป็นผู้ที่เคยประสบเหตุภัยพิบัติสึนามิจริง ๆ ด้วย

Lost in Thailand (2555)

ภาพยนตร์ตลกอันดับการเปิดตัวสูงสุดของจีน ประจำปี 2556 และเมื่อออกฉายทำให้นักท่องเที่ยวจีนแห่มาเที่ยวประเทศไทยจำนวนมาก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเชียงใหม่กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ ชายหนุ่มจีนที่เดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่หาเจ้านายเพื่อให้เซ็นเอกสารสำคัญแต่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันขึ้น ทำให้ได้เห็นวัฒนธรรมไทย อาทิ สนามบิน สถานีรถไฟหัวลำโพง ถนนและโรงแรมในกรุงเทพฯและเชียงใหม่ วัดจังหวัดอยุธยา

The Railway Man (2556)

ภาพยนตร์ที่ถ่ายทอดความทรงจำของทหารอังกฤษสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ถูกจับเป็นเชลยศึกและต้องเผชิญกับประสบการณ์อันเลวร้ายในการสร้างทางรถไฟสายมรณะไทย-พม่า ทีมงานและนักแสดงร่วมพันคน มาถ่ายทำจากประวัติศาสตร์ที่สะพานข้ามแม่น้ำแคว อำเภอ ไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี พร้อมนักแสดงประกอบชาวไทยเข้าร่วมจากมากมาย นอกจากนี้ยังถ่ายทำที่สถานีรถไฟหัวลำโพงและสถานีรถไฟบางซื่อในกรุงเทพฯ ด้วย

Only God Forgives (2556)

เรื่องราวของมาเฟียหนุ่มที่หนีมาบดานอยู่ในประเทศไทยและเปิดค่ายมวยบังหน้า สถานที่ถ่ายทำ Top Supermarket RCA ย่านพระรามเก้า และปั้มน้ำมัน RCA มีนักแสดงไทย เช่น หญิม-รฐา, โกวิท วัฒนกุล, และ วิทยา ปานศรีงาม ร่วมแสดงด้วย และมีฉากพระเอกต่อสู้ด้วยท่ามวยไทยด้วย ทำให้พระเอกก็ต้องรำเรียนมวยไทย นอกจากนี้มีเพลงไทยหลาย ๆ เพลงเป็นส่วนหนึ่งในบทเพลงประกอบภาพยนตร์อีกด้วย โดยได้บรรจูลงอัลบั้มเพลงประกอบภาพยนตร์ชื่อว่า You're My Dream - Proud เพลง ใจอ่อน ของฝน ธนสุนทร และ เพลง ลืมไม่ลง ของสุรพล สมบัติเจริญ

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากชาวต่างชาติมาถ่ายทำในประเทศไทย

ผลกระทบทางด้านบวก

1. การที่กองถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามาถ่ายทำในประเทศไทยหนึ่งเรื่อง ก็ต้องมีการว่าจ้างคนไทยเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกตามฝ่ายต่าง ๆ ของทีมงาน ก่อให้เกิดรายได้ทั้งในภาพรวมและระดับท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น กองถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง Lost in Thailand (2555) สัญชาติจีนที่มาถ่ายทำในจังหวัดเชียงใหม่ ก็ต้องมีการว่าจ้างคนไทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานในฝ่ายต่าง ๆ อาทิ ฝ่ายประสานงาน ฝ่ายการผลิต ฝ่ายสวัสดิการ ฯลฯ ซึ่งไม่ว่าจะเข้ามาทำงานฝ่ายไหนก็ตาม คนไทยที่เข้าไปอยู่ในทีมงานของกองถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศจะต้องมีทักษะการใช้ภาษาตามสัญชาติของทีมงานนั้น ๆ ด้วย สิ่งเหล่านี้สร้างรายได้ให้กับคนไทยเป็นกอบเป็นกำ เนื่องจากงบประมาณค่าจ้างของกองถ่ายทำภาพยนตร์ชาวต่างชาติจะสูงกว่าของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย ในขณะที่เดียวกันก็สามารถกระจายรายได้ให้กับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ และ ชุมชนท้องถิ่นอย่างทั่วถึงในรูปแบบต่าง ๆ

ผลกระทบทางด้านลบ

ในทางตรงกันข้ามการที่มีกองถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามาถ่ายทำในประเทศไทย สามารถส่งผลกระทบทางด้านลบได้ด้วยเช่นกัน

Lost in Thailand เมื่อบริษัททัวร์จีนจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวตามรอยสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ในประเทศไทย แต่เมื่อเข้ามาเที่ยวแล้ว กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนบางรายไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมไม่ให้ความเคารพต่อสถานที่ อีกทั้งยังบุกรุกและทำลายทรัพย์สินราชการ บุกรุกเข้ามาทางเต็นท์นอนค้างแรมบริเวณอ่างแก้ว สถานที่ชื่อดังภายในรั้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมไปถึงมีการเขียนข้อความเป็นภาษาจีนบนพื้นคอนกรีตใกล้อ่างแก้ว จนกลายเป็นประเด็นให้เกิดความไม่พอใจในพฤติกรรมดังที่กล่าวมาเป็นจำนวนมากในช่วงเวลานั้น

The Beach ถ่ายทำที่อ่าวมาหยา จังหวัดกระบี่ อ่าวนี้ไม่มีมะพร้าวขึ้น ภารกิจสำคัญของกองถ่ายทำ คือ ดัดแปลงภูมิประเทศจำเป็นจะต้องรื้อถอนย้ายต้นไม้เพื่อนำต้นมะพร้าวจากที่อื่นเข้ามาปลูกแทนภาพที่ปรากฏต่อสาธารณชนคือ รถแบ็กโฮ เดินเครื่องขุดไถชายหาด, พืชชนิดต่าง ๆ พลับพลึงทะเล เตยทะเล ผักบู่ทะเล ถูกขุดย้ายออกไป, เรือแพบรรทุกมะพร้าว 60 ต้น เล่นผ่านแนวปะการังน้ำตื้นมาขึ้นหาด ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลได้รับความเสียหายอย่างหนัก แม้ว่าทางผู้บริหารของภาพยนตร์เรื่องนี้จะออกมาแสดงความรับผิดชอบด้วยการวางเงินประกันความเสียหายเป็นเงินหลายร้อยล้านบาท แต่ก็ไม่สามารถช่วยให้ธรรมชาติทางทะเลของอ่าวมาหายากลับมาฟื้นฟูสมบูรณ์ได้เหมือนปกติอีกต่อไป

The Hangover2 ที่มีฉากด้านลบของไทยดังกล่าวอยู่หลาย ๆ ฉาก เช่น ฉากในห้องเช่าของตัวละครที่เดินทางมาพักในประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะทรูโทรมและมีหนูหลายตัวเดินขวักไขว่อยู่ในห้องพักร่วมกับตัวละคร ที่สำคัญมีฉากที่ตัวละครใช้ยาเสพติดเหล้ายาปลาบั้งในห้องพักดังกล่าวด้วย ฉากที่ตัวละครต้องเข้าไปอยู่ในเรือนจำของประเทศไทย นอกจากจะแสดงให้เห็นบรรยากาศสกปรกแออัดแล้ว ยังแสดงถึงความโหดร้ายป่าเถื่อนของพศดีไทย แม้ว่าฉากดังกล่าวนั้นจะมีความยาวไม่กี่นาทีก็ตาม แต่เมื่อถูกเผยแพร่ไปทั่วโลกแล้ว ก็มีส่วนที่ทำให้สายตาของผู้ชมที่เป็นชาวต่างชาติมองประเทศไทยในสายตาทางด้านลบไม่มากนักน้อย เป็นต้น

Only God Forgives เรื่องราวเกี่ยวกับตัวละครเอกที่ตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยหลังจากทำผิดกฎหมายในประเทศตัวเอง แม้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะมิฉากนำเสนอการเรียนมวยไทยของตัวเอกและมีการนำเพลงไทยหลาย ๆ เพลงมาประกอบด้วย เพื่อถูกนำมาใช้ประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักกับกีฬาประจำชาติไทยและความไพเราะของเพลงไทย แต่ก็มีฉากที่ตัวละครไปเที่ยวสถานที่เรื้องรมย์ที่มีชื่อเสียงแล้วได้ไปรู้จักกับสาวไทยที่ขายบริการทางเพศ ฉากดังกล่าวสามารถสะท้อนถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยในทางลบไปโดยปริยาย

เทศกาลภาพยนตร์

FESTIVAL DE CANNES

Internationale
Filmfestspiele
Berlin

Venice Film Festival

PUSAN
International
Film Festival

- เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองคานส์ (Cannes Film Festival)
- เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเบอร์ลิน (Berlin International Film Festival)
- เทศกาลภาพยนตร์เวนิส (Venice Film Festival)
- เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (Busan International Film Festival)

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองคานส์ (Cannes Film Festival)

เทศกาลภาพยนตร์ เริ่มมีมาตั้งแต่คริสต์ศักราช 1946 ถือเป็นเทศกาลภาพยนตร์ที่เก่าแก่ที่สุดในโลกเทศกาลหนึ่ง และมีอิทธิพลมากที่สุด จัดขึ้นประจำปีราวเดือนพฤษภาคม ที่ Palais des Festivals et des Congrès ในเมืองคานส์ ทางตอนใต้ของประเทศฝรั่งเศส เทศกาลนี้มีเวทีประกวดกว้างขวางกว่างานออสการ์ ทั้งสำหรับบริษัทยักษ์ใหญ่และผู้กำกับอิสระไร้สังกัด จุดเด่นของเทศกาลนี้คือ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้คนที่อยู่ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ทั่วโลกได้มาร่วมแลกเปลี่ยนภาพยนตร์ให้กันชม ไม่จำเป็นต้องเป็นภาพยนตร์ที่เข้าฉายในประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น เป็นภาพยนตร์ที่มีรูปแบบหลากหลายมาจากทั่วโลก แบ่งรางวัลออกเป็น 3 ประเภท คือ รางวัลปาล์มทองคำ (Palme D'or) รางวัลกล้องถ่ายภาพยนตร์ทองคำ (Camera D'or) และรางวัลกรังด์ปรีซ์ (Grand Prix) รวมทั้งรางวัลจูรีไพรซ์ (Jury Prize) หรือรางวัลชมเชย

FESTIVAL DE CANNES

ภาพยนตร์ไทยสุดเสน่หา (Blissfully Yours) ได้รับรางวัล Un Certain Regard ประจำปีพุทธศักราช 2545
ภาพยนตร์ไทยเรื่อง สัตว์ประหลาด! (Tropical Malady) ได้รับรางวัล Jury Prize ประจำปีพุทธศักราช 2547
และภาพยนตร์ไทยเรื่องลุงบุญมีระลึกชาติ (Uncle Boonmee Who Can Recall His Past Lives) ได้รับรางวัล Palme D'or ประจำปีพุทธศักราช 2553 ถือเป็นรางวัลใหญ่ที่สุดและเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรกที่ได้รับเลือกในสายประกวดหลักของเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ซึ่งภาพยนตร์ไทยที่ได้รับรางวัลจากเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเมืองคานส์ทั้ง 3 เรื่องเป็นผลงานกำกับของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ด้วยเหตุนี้จึงถือได้ว่าเป็นคนไทยคนแรกที่ได้รับรางวัลเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ถือเป็นคนไทยคนแรกและคนเดียวที่ยังได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในคณะกรรมการตัดสินรางวัล (ส่วนของภาพยนตร์สายหลัก) ในเทศกาลภาพยนตร์ดังกล่าวอีกด้วย

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเบอร์ลิน (Berlin International Film Festival)

รางวัลหลักของเทศกาลนี้ชื่อว่า หมีทองคำ (Golden Bear) และ หมีเงิน (Silver Bear) เนื่องจาก หมี เป็นสัญลักษณ์ของเบอร์ลิน เทศกาลภาพยนตร์ชั้นนำของยุโรป จัดขึ้นเป็นประจำเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปีที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมนี ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 1951 โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการนำเสนอภาพยนตร์จากทุกภูมิภาคในโลก

ทั้งนี้มีภาพยนตร์ไทยที่เคยได้รับเกียรติให้เข้าฉายและชิงรางวัลเทศกาลดังกล่าว อาทิ เรื่อง นางทาส กำกับโดยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรรมงคลการ เป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรกที่เข้าประกวดปีพุทธศักราช 2504 และเรื่องแพรดำ กำกับโดย รัตน์ เปสตันยี ปีพุทธศักราช 2505 ต่อมาปีพุทธศักราช 2549 เรื่องคำพิพากษาของ มหาสมุทร กำกับโดย เป็นเอก รัตนเรือง และปีพุทธศักราช 2550 เรื่อง เด็กหอ กำกับโดย ทรงยศ สุขมากอนันต์ สามารถคว้ารางวัลนี้ได้

เทศกาลภาพยนตร์เวนิส (Venice Film Festival)

Venice Film Festival

เทศกาลภาพยนตร์ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก คือตั้งแต่ปี 1932 จัดขึ้นช่วงปลายเดือนสิงหาคมถึงต้นเดือนกันยายนของทุกปี ณ เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี ถือเป็นเทศกาลที่มีประวัติยาวนาน เป็นการมอบรางวัลให้กับภาพยนตร์อิตาลีและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จัดขึ้นร่วมกับเทศกาลศิลปะร่วมสมัย และมอบรางวัลสิงโตทองคำ (Leone d' Oro) ให้กับภาพยนตร์คุณภาพดีเยี่ยมจากทั่วทุกมุมโลก ที่ทำให้คนดูและกรรมการเกิดความซาบซึ้งและมอบรางวัลนี้ให้ทั้งนี้มีภาพยนตร์ไทยเรื่องเดียว คือเรื่อง กระเบนราหู (Manta Ray) กำกับโดย พุทธิพงษ์ อรุณเพ็ง สามารถคว้ารางวัล Orizzonti Awards ในสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยมไปครองในปีพุทธศักราช 2561 ที่ผ่านมา ถือเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก ที่สามารถคว้ารางวัลจากเทศกาลเวนิส

เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน (Busan International Film Festival)

เทศกาลที่จัดขึ้นทุกปีระหว่างกันยายนถึงตุลาคม เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ จัดมาตั้งแต่ปี 1996 ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและสมาคมภาพยนตร์เกาหลีใต้ ด้วยความคิดเบื้องต้นเพื่อที่จะพัฒนาเมืองปูซานให้เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนทางศิลปวัฒนธรรมสาขาภาพยนตร์ในแถบเอเชีย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แวดวงภาพยนตร์ของชุมชนชาวเอเชีย เทศกาลดังกล่าวนับว่าเป็นเทศกาลภาพยนตร์ที่สำคัญที่สุดในเอเชียเทศกาลหนึ่ง โดยเทศกาลภาพยนตร์แห่งนี้มุ่งเน้นที่จะแนะนำคนทำภาพยนตร์รุ่นใหม่ โดยเฉพาะจากภาคพื้นเอเชีย ซึ่งมีการจัดฉายและประกวดภาพยนตร์ตามปกติแล้ว ทางเทศกาล มีแผนที่จะพัฒนาภาพยนตร์ในแถบเอเชียโดยการเปิดโอกาสให้คนทำภาพยนตร์รุ่นใหม่ ๆ มี โอกาสได้ติดต่อ แหล่งทุนจากที่ต่าง ๆ ทั่วโลกในเทศกาลนี้อีกด้วย เทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน นับเป็นเวทีที่สร้างโอกาสให้กับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในเอเชียและอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย ในการนำเสนอผลงาน การพบปะแลกเปลี่ยนกับผู้คนในวงการ การหาแหล่งเงินทุน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ธุรกิจภาพยนตร์ของแต่ละประเทศที่เข้าร่วมด้วย ซึ่งการจัดงานในแต่ละปีนั้น ได้รับความสนใจจากผู้ชมทั้งชาวเกาหลีและประเทศในเอเชียอื่น ๆ เป็นอย่างมาก

สำหรับภาพยนตร์ไทยที่ได้รับเกียรติเข้าร่วมฉายและเข้าร่วมประกวดในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติปูซาน มีหลายเรื่อง อาทิ ภาพยนตร์เรื่อง มะลิลา (MALILA The Farewell Flower) กำกับโดย อนุชา บุญยวรรธนะ ประจำปีพุทธศักราช 2560 โดยสามารถคว้ารางวัลใหญ่รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม ในขณะที่ปีพุทธศักราช 2561 มีภาพยนตร์ไทย 4 เรื่องที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าฉาย ได้แก่ ภาพยนตร์สารคดีเรื่อง Girls Don't Cry ของผู้กำกับนพพล อัครรัตนฤทธิ์ ในขณะที่ภาพยนตร์เรื่อง กระเบนราหู (Manta Ray) และภาพยนตร์เรื่อง Ten Years Thailand รวมถึงภาพยนตร์เรื่องนคร-สวรรค์ ผลงานการกำกับโดย พวงสร้อย พร้อมกันนี้ภาพยนตร์ไทยอมตะเรื่อง แพลก้า ผลงานการกำกับของ เชิด ทรงศรี เมื่อปีพุทธศักราช 2520 ซึ่งปัจจุบันนี้ฟิล์มภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ปรับปรุงฟิล์มให้ดีขึ้นกว่าเดิมก็ได้รับเกียรติให้เข้าฉายในสาย Busan Classic ในเทศกาลดังกล่าวด้วยเช่นกัน (แก้ว มีนานนท์, 2561)

1. มีการสนับสนุนหลักด้านภาพยนตร์ไทยหลายเรื่อง que เข้าร่วมงานประกวดภาพยนตร์ระดับนานาชาติและได้รับรางวัลรับรองคุณภาพหลาย ๆ ด้าน เช่น กำกับการแสดง การลำดับภาพ และการตัดต่อ เช่น ภาพยนตร์ไทยเรื่อง ลุงบุญมีระลึกชาติที่คว้ารางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยมจากเทศกาลเมืองคานส์ ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น และส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดงานเทศกาลภาพยนตร์ระดับนานาชาติขึ้น

2. มีการสนับสนุนหลักด้านส่งออกภาพยนตร์ไทยไปจำหน่ายที่ต่างประเทศ เพิ่มขึ้นและมีบางเรื่อง que ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้เพิ่มขึ้นจากต่างประเทศ เช่น เรื่อง ต้มยำกุ้ง, องค์กรบาก, ก้านกล้วย, ฉลาดเกมส์โกง เป็นต้น

3. มีการให้ทุนสนับสนุนการสร้างภาพยนตร์ไทยอย่างต่อเนื่องหลาย เรื่อง que ได้รับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง ตั้งวง, โนราห์, ฮักบี้ บ้านบาก, มะลิลา เป็นต้น

4. สนับสนุนให้มีการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยซึ่งปี 2556 มีภาพยนตร์ต่างประเทศที่มำถ่ายทำถึง 717 โดยมีแนว 3 ทาง

1. เชิญผู้สร้าง ผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดัง 8 ประเทศได้แก่ อเมริกา, ออสเตรเลีย, ฝรั่งเศส, เกาหลี, ญี่ปุ่น, รัสเซีย, อินเดีย และจีน เพื่อแสดงความสวยงามของสถานที่ถ่ายทำและศักยภาพของอุปกรณ์ เครื่องมือ สตูดิโอ และบุคลากร

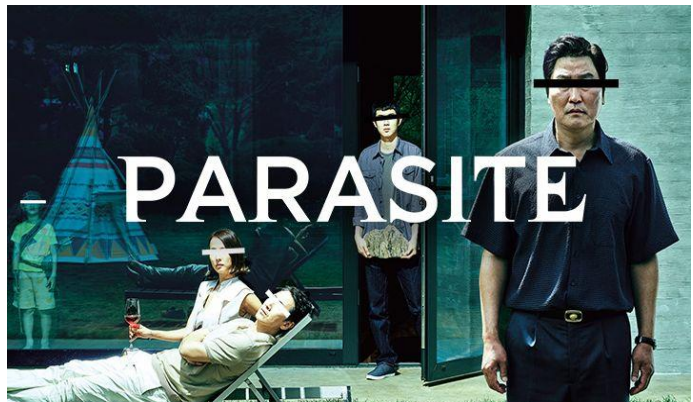
2. สนับสนุนมาตรการด้านภาษีและการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อจูงใจนักลงทุน

3. การพัฒนาสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ ทั้งด้านบุคลากร ลดขั้นตอนการติดต่อ และอำนวยความสะดวกในการประสานงาน ซึ่งกองกิจการภาพยนตร์ได้จัดโครงการอบรมผู้ประสานงานกองถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศอยู่เสมอ เพื่อทราบขั้นตอนวิธีการและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้าง มาตรฐานในการให้บริการอย่างต่อเนื่องด้วย

การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐเกาหลีใต้

1. การมาของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม รัฐบาลเกาหลีเริ่มเล็งเห็นว่า วัฒนธรรมประจำชาติ จึงมีการประกาศนโยบายเสริมสร้างปัจจัยพื้นฐานทางวัฒนธรรมนับตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 2000 เป็นต้นไป เช่น เกิดองค์กรมหาชน ศูนย์วิจัยทางวัฒนธรรม และสถาบันการศึกษาเทคโนโลยีทางวัฒนธรรมขึ้นมาหลายแห่ง ทั้งยังมีการก่อสร้างและขยายศูนย์วัฒนธรรมและศิลปะทั่วประเทศ จนเกิดเป็นกระแส Korean Wave หรือ Hallyu ซึ่งหมายถึงปรากฏการณ์การแพร่ของวัฒนธรรมร่วมสมัยของเกาหลีใต้ออกไปทั่วโลก ผ่านสื่อบันเทิง เช่น เพลง ภาพยนตร์ เกมออนไลน์ และอื่น ๆ โดยปรากฏการณ์นี้สร้างรายได้ให้แก่เกาหลีใต้เป็นเงินกว่า 4,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ผ่านการส่งออกวัฒนธรรม เช่น รัฐบาลเกาหลีใต้ให้การสนับสนุนการผลิตโชว์ของชาวบ้านเสมือนสินค้า OTOP ประจำแต่ละจังหวัดของประเทศเกาหลีใต้ เพราะถือเป็นอุตสาหกรรมวัฒนธรรม โดดเด่นอย่างหนึ่งของประเทศ จึงทำให้โชว์มีปรากฏในภาพยนตร์เกาหลีทุกเรื่องและผู้ชมทั่วโลกก็ได้เห็นสินค้าที่ห้อยผ่านตัวละครในภาพยนตร์เกาหลีใต้เช่นกัน รัฐบาลก็ได้ประโยชน์ในการเก็บภาษีส่งออกและภาษีแอลกอฮอล์ด้วย

2. รัฐบาลเกาหลีใต้มีนโยบายสนับสนุนผลักดันให้ภาพยนตร์ของตนเองไปเผยแพร่ฉายหรือไปประกวดตามเทศกาลต่าง ๆ หลายเรื่องหลายเวทีในต่างประเทศ ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 2000 มีภาพยนตร์เกาหลีใต้ถึง 3 เรื่องเข้าสู่เวทีประกวดเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์ ประเทศฝรั่งเศสประจำปีคริสต์ศักราช 2000 จนกระทั่งในปีคริสต์ศักราช 2020 ภาพยนตร์เกาหลีใต้เรื่อง Parasite ก็สามารถคว้ารางวัลออสการ์ในสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยมมาได้ในที่สุด สร้างประวัติศาสตร์ให้กับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ทั่วโลก เพราะถือเป็นภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องแรกบนเวทีรางวัลออสการ์ที่มอบรางวัลสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยม นับเป็นความสำเร็จของอุตสาหกรรมเกาหลีใต้อย่างแท้จริง

3. กำหนดหลักสูตรป็นคน เพื่อพัฒนาสินค้าวัฒนธรรมกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของเกาหลีใต้ได้กำหนดทิศทาง เพื่อผลิตเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมผ่านมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัย Hongik University Korea National University of Arts และ Chungkang College of Cultural Industries เป็นต้น นอกจากนี้รัฐบาลเกาหลีใต้ยังต้องการปลูกฝังกระแสอย่างต่อเนื่อง จึงส่งเสริมให้บรรจุนี้อาหารเกี่ยวกับประเทศเกาหลีใต้ในหลักสูตรชั้นประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษาของประเทศต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสังคมเกาหลีให้เป็นที่รู้จักอีกทางหนึ่งด้วย

5. เกาหลีใต้ผ่านกฎหมาย ห้ามฉายหนังเรื่องเดียวกันเกินครึ่งโรง ป้องกันการผูกขาดในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ เนื่องจากธุรกิจโรงภาพยนตร์ของเกาหลีใต้มากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ถูกครอบครองโดยบริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง ซีเจ ซีจีวี (CJ CGV) ลอตเต้ ซิเนมา (Lotte Cinema) และ เมก้าบ็อกซ์ (Megabox) ซึ่งการที่ธุรกิจดังกล่าวตกอยู่ในมือของบริษัทเพียงไม่กี่รายได้สร้างความกังวลในอุตสาหกรรมภาพยนตร์อย่างมาก เพราะบริษัทที่ประกอบกิจการภาพยนตร์และผลิตภาพยนตร์เอง ส่วนใหญ่จะกำหนดการเวลาฉายเองที่เอื้อให้แก่ภาพยนตร์ของตนเองมากกว่า รวมถึงภาพยนตร์ฟอร์มยักษ์จากฮอลลีวูดมากกว่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตภาพยนตร์อิสระที่ผลิตหนังฟอร์มกลางและหนังฟอร์มเล็ก ซึ่งกฎหมายดังกล่าวจำกัดไม่ให้โรงภาพยนตร์ฉายหนังเรื่องเดียวกันเกินกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของโรงภาพยนตร์ทั้งหมด ในประเทศระหว่างเวลา 13.00 - 23.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้เข้าชมภาพยนตร์จำนวนมากที่สุด

4. เกาหลีใต้ได้ประกาศนโยบาย Korea : Culture, Creativity and Content ปี 1998 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านวัฒนธรรมของเกาหลีใต้ ด้วยการจัดสรรงบประมาณ พัฒนายุทธศาสตร์ในวงการภาพยนตร์ ดนตรี การแสดง การออกแบบ ฯลฯ ปี 2009 มีการก่อตั้งสถาบัน 'The Korea Creative Content Agency' หรือ 'KOCCA' ขึ้นมาอย่างเป็นทางการ ผ่านการร่วมมือจากหลายองค์กร เพื่อวางแผนบริหารจัดการ และพัฒนารุรกิจด้านวัฒนธรรมเกาหลีอย่างครบวงจร โดยการส่งเสริมให้เนื้อหาสาระความเป็นเกาหลี สอดแทรกลงไปในสื่อบันเทิงต่าง ๆ ตลอดจนการออกกฎระเบียบที่คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาเทคโนโลยีสนับสนุนภาคเอกชนโดยเฉพาะรายเล็ก ๆ ในการจัดตั้งธุรกิจด้านเนื้อหาวัฒนธรรม รวมทั้งยังร่วมลงทุนและให้กู้ไปจนถึงมีสตูดิโอให้เช่าในราคาถูกอีกด้วย และครอบคลุมไปถึงการสนับสนุนการขยายตลาดวัฒนธรรมไปยังต่างประเทศ เพื่อเป็นธุรกิจส่งออก ซึ่งปัจจุบันมีสำนักงานที่ต่างประเทศอยู่ทั้งสิ้น 8 สาขา ได้แก่ สหรัฐอเมริกา, ยุโรป สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์, ญี่ปุ่น, อินโดนีเซีย และจีน 2 สาขา

ปัญหาอุปสรรคและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากรัฐบาลไทย

1. รัฐบาลไทยสนับสนุนให้มีการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทยเป็นพื้นที่ถ่ายทำแต่ไม่สนับสนุนบุคลากรทางภาพยนตร์

ในการพัฒนาทักษะด้านการผลิต ด้านภาษา ยกระดับความสามารถให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับบุคลากรชาวต่างชาติ โดยเฉพาะคนไทยในกองถ่ายที่ปฏิบัติงานมานานควรจะได้รับการฝึกฝนต่อยอดกับตำแหน่งและหน้าที่รับผิดชอบให้ทันต่อสังคมยุคปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันคนรุ่นใหม่ไฟแรงที่เพิ่งจบการศึกษาในวงการวิชาชีพทางภาพยนตร์ที่ยังไม่มีประสบการณ์ทำงานส่วนใหญ่ถูกปฏิเสธจากการเข้ารับทำงาน เพราะอุตสาหกรรมภาพยนตร์ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ รัฐบาลควรหาวิธีการสนับสนุนและหาวิธีการในการเปิดโอกาสให้เข้ามาทำงานด้านนี้ อย่างจริงจัง รวมถึงสนับสนุนออกแบบการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนทางด้านภาพยนตร์ให้มีความเข้มข้นทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติสามารถนำมาใช้จริงเมื่อจบการศึกษาเป็นบุคลากรทางภาพยนตร์ที่มีคุณภาพของประเทศ

2. รัฐบาลไทยให้ทุนสนับสนุนการผลิตภาพยนตร์ไทยผ่านหน่วยงานต่างๆ

ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี แต่รัฐบาลไทยไม่สนับสนุนให้คนไทยชมภาพยนตร์ไทย ผลที่ตามมาคือ เมื่อภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้นที่รัฐบาลให้ทุนสนับสนุนออกฉายในโรงภาพยนตร์ทั่วไปพบว่าไม่ได้รับการตอบรับจากคนไทยด้วยกัน ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นขาดทุน เสมือนตำน้ำพริก ลงแม่น้ำ ความสำคัญของภาพยนตร์เรื่องนั้นก็ถูกลดลงด้วยเช่นกัน ในขณะที่เดียวกันรัฐก็ไม่สนับสนุนพื้นที่ให้กับภาพยนตร์ไทย โดยเฉพาะผู้กำกับภาพยนตร์ไทยอิสระที่ไม่มีทุนทรัพย์หรืออำนาจต่อรองกับเจ้าของโรงภาพยนตร์ที่ให้ความสำคัญพาณิชย์มากกว่างานศิลปะ ที่สำคัญภาพยนตร์ไทยที่ได้รับทุนสนับสนุนการผลิตที่ผ่านมา หากสังเกตจะพบว่า ส่วนใหญ่มีแต่เนื้อหาที่สอดคล้องกับนโยบายหรือเกณฑ์ของหน่วยงานภาครัฐที่ส่งเสริมชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ วัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ ด้วยเหตุนี้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยจึงเต็มไปด้วยเนื้อหาดังกล่าว ไม่มีการสร้างสรรค์พล็อตเรื่องใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

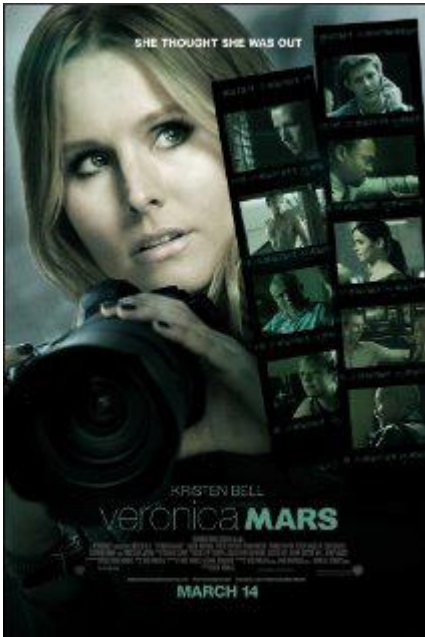
3. รัฐบาลไทยสนับสนุนให้ชาวต่างชาติมาถ่ายทำในประเทศไทย

ด้วยการออกนโยบายที่เป็นแรงจูงใจต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ภายใต้การดำเนินงานในระบบราชการไทยยังมีปัญหาเกิดขึ้น อาทิ งานเอกสารที่ล่าช้าแม้จะลดขั้นตอนหรือมีหน่วยงานที่ประสานโดยตรงแล้วก็ตาม นอกจากนี้รัฐบาลสนับสนุนการท่องเที่ยวด้วยการจัดโปรแกรมทัวร์ต่างชาติ ตามรอยสถานที่ต่างๆ ในภาพยนตร์ที่มาถ่ายทำในประเทศไทย แต่ไม่มีการวางแผนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นหากนักท่องเที่ยวทำผิดกฎระเบียบ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมต่อสถานที่นั้น จนสร้างความเสียหายเหมือนกับกรณีนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ปรากฏภาพยนตร์เรื่อง

Lost in Thailand

ตลาดทุน แหล่งเงินทุนสำคัญของอุตสาหกรรมภาพยนตร์

BOX : Crowdfunding
ช่องทางใหม่หาทุนสร้างหนังให้เป็นจริง

- การระดมเงินทุนจากมวลชน ซึ่งส่วนใหญ่ในยุคปัจจุบันจะทำผ่านเว็บไซต์ เป็นอีกช่องทางที่ผู้สร้างภาพยนตร์ได้มีโอกาสทำฝันให้เป็นจริง
- ภาพยนตร์เรื่อง Veronica MARS the movie (2014) เป็นตัวอย่างหนึ่งของความสำเร็จของภาพยนตร์ที่ระดมทุนจากมวลชน เรื่องนี้เดิมเป็นละครที่ถูกถอดออกจากผัง แต่กลับได้ทุนกว่า USD5.6 ล้าน จากผู้สนับสนุนกว่า 90,000 คน มาสร้างหนังฟอร์มใหญ่ หลังจากเปิดรับบริจาคทุนสร้างไปเพียง 6 ชั่วโมงผ่านเว็บไซต์ Kickstarter.com

- Crowdfunding ได้ขยายเครือข่ายของ “ผู้ให้ทุน” จากเดิมเป็นแค่กลุ่มคนรู้จักไปยังกลุ่มมวลชนหมู่มากในโลกอินเทอร์เน็ตที่มีเงินทุนและอยากสนับสนุนแนวคิดดี ๆ ให้เกิดขึ้น จึงมีการนำ Crowdfunding ไปใช้กับการขอเงินบริจาคให้กับโครงการขององค์กรการกุศลหรือกิจการเพื่อสังคม (donation-based Crowdfunding)

- หรือระดมเงินจากผู้ซื้อสินค้าที่อยากได้ “สินค้าในฝัน” เพื่อเป็นทุนให้กับผู้ประกอบการที่มีไอเดีย แต่อาจจะยังไม่มีสินค้ามาขายของล่วงหน้าบนเว็บไซต์ให้มวลชนจำนวนมากพอมายืนซื้อ พอครบเมื่อไหร่ถึงจะได้ของพร้อมกันเสมือนการขายของโดยขอเงินไปก่อน แล้วสร้างเสร็จค่อยส่งสินค้าให้ ไม่ต้องไปหาช่องทางการจัดจำหน่ายหรือแผนการตลาดเลย (reward-based Crowdfunding)

จากนั้นก็เริ่มพัฒนาสู่การระดมทุนจากมวลชนในรูปแบบของการให้เงินกู้ยืม (loan-based Crowdfunding) หรือเข้าลงทุนในหุ้นของกิจการ(equity-based Crowdfunding)

- เว็บไซต์ crowdfunding เพื่อระดมทุนสร้างภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2003
เว็บไซต์ Kickstarter (2009 เน้นหนังสือ-เพลง-เกมส์-งานศิลปะ)
เว็บไซต์ IndieGoGo (2008 เน้นหนังสือ-เพลง-เกมส์-สินค้าเทคโนโลยี-การกุศล-เดินทาง-อาหาร-ผู้ประกอบการ)
- กลไกการทำงานคือ เว็บไซต์จะทำหน้าที่เป็นตัวกลาง (Crowdfundingportal) ให้คนที่อยากระดมทุนเข้ามาเสนอ ว่าตัวเองเป็นใคร อยากทำอะไร สิ่งที่จะทำมีอะไรเด่น และที่สำคัญคือ ต้องการเงินเท่าไร ในการทำความฝันให้เป็นจริง
- ทั้งนี้ทั้ง2เว็บมองว่า ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็น “ผู้ให้ทุน” มีสถานะเป็นเสมือนผู้บริจาคเงินเพื่อเติมความฝันให้เป็นจริง ไม่ได้เข้ามาเป็น “ผู้ถือหุ้น” ร่วมกับเจ้าของโครงการดังนั้น ผู้ให้ทุนเลือกได้ว่าจะจ่ายเงินตามแพ็คเกจไหน
- (ตามที่เจ้าของโครงการกำหนด) เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทนอะไรบ้าง
(donation- and reward- based Crowdfunding)
- ภาพยนตร์หลายเรื่องที่ระดมทุนผ่านKickstarter ประสบความสำเร็จในหมู่นักวิจารณ์และเข้าชิงรางวัล
ภาพยนตร์ต่าง ๆ ทั้ง Oscars และ Sundance film Festival